

Avançem!

PER UN SOCIALISME D'AUTOGESTIO GLOBAL

Núm. 3

Agost i Setembre de 1976

Preu 15 pessetes

EL FRONT OBRER DEL PARTIT CARLI DE CATALUNYA DAVANT LA TARDOR CALENTA.

A través de la Premsa i la Televisió se'ns està parlant constantment de que aquesta Tardor serà una Tardor calenta, com si es volgués crear dins el mig ambient una sicosis de cara a la manipulació dels grups obrers portant-los a la realització d'un pacte social.

De bell antuvi hem d'aclarir que la Tardor calenta no l'hem creada ni la desitgem els treballadors, sinó que és el «Capitalisme» i el seu aliat el poder polític el qui encamina les coses a fi de que el període comprès entre l'estiu i l'hivern acabi amb la paciència d'una classe que durant quarante anys ha viscut amordassada, explotada i sotmesa a uns interessos econòmics apuntalats per un Règim Dictatorial.

Els increments constants del cost de la vida, la congelació de salaris, l'ineficàcia Sindical, són fets que dia rera dia han de sofrir els treballadors i si a tot això hi afegim el «paro» ja alarmant ens trovem davant d'una situació límit que la classe obrera no té perquè aguantar durant més temps.

Davant d'aquesta perspectiva, el Capitalisme, a través del seu intermediari el Govern de la Monarquia, intenta dialogar amb els grups obrers a fi de dur a terme un pacte social que suavitzi les asprors del què es veu venir.

Per tot això, el front Obrer del Partit Carlí de Catalunya fa la següent exposició que ha de servir d'actuació a tota la nostra massa de militants i de sèria advertència als poders públics polítics i Sindicals:

1. — La Tardor calenta és una etapa més de la lluita de classes, la lluita de classes ni l'hem creat ni la mantenim nosaltres, l'ha creat i la manté la patronal per continuar explotant-nos i intentar seguir treient tots els beneficis possibles.

2. — La realització d'un pacte social entranya una derrota per la classe obrera, no farem concessions a

cap preu, la llibertat i la dignitat humana ni és vendible ni és negociable.

3. — Aquest pacte social pot estar vinculat a la negociació de convenis col·lectius. Els treballadors hem de tenir en compte que en aquestes negociacions tota la força resideix en el nostre poder, el poder obrer. Creem plataformes de lluita, quins punts principals poden ser els següents:

a) Augments lineals de 8.000 pessetes mensuals.

b) Revisions semestrals de sous sobre salaris reals a base d'índexs reals de cost de vida en referència a la nació Catalana.

c) Quaranta hores setmanals de dilluns a divendres.

d) Prohibició total i absoluta de fer hores extres y treballs a preu-fet.

e) Seguretat social i I. R. T a càrrec de l'empresa.

f) Cent per cent de salari real en casos d'enfermetat, accident o incapacitat laboral transitòria.

g) Jubilació als seixanta anys, amb percepció del salari real.

h) Tres pagues extres a raó d'una mensualitat real per paga.

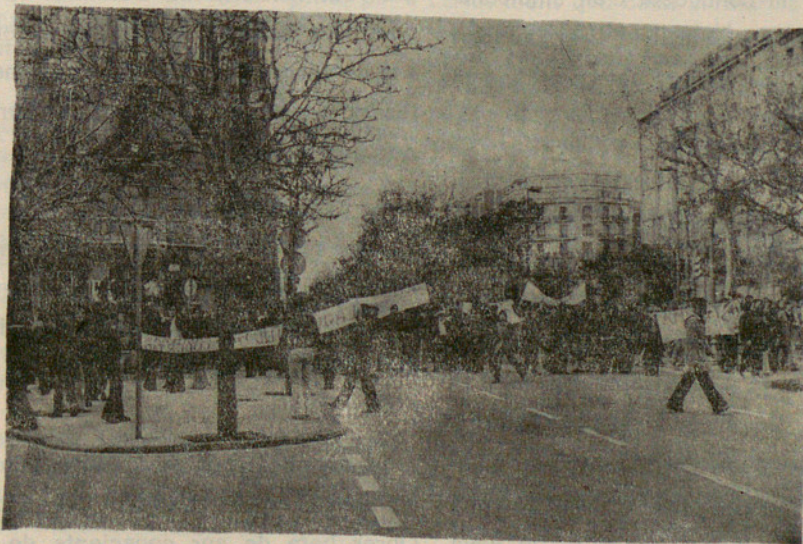
i) Trenta dies de vacances a l'estiu i deu a l'hivern.

Aquests punts constitueixen una plataforma mínima de cara a les nostres reivindicacions i davant les quals no podem retrocedir gens. La tasca dels enllaços sindicals i els jurats d'empresa consistirà en adequar aquests pressuposts mínims segons les necessitats de cada fàbrica per a ampliar-les el màxim possible, d'acord amb les Assemblees de fàbrica, òrgans sobirans per a aquests i altres problemes.

4. — La gran tasca i el gran deure que ens incumbeix com a classe treballadora durant aquest període tardor, es anar al desmantellament i desfeta total de l'Organització Sindical. Es hora ja d'acabar, no solament amb un òrgan burocràtic verticalista que no ha servit més que per ésser palanca de repressió, sinó de forjar les nostres pròpies estructures, nascudes des de la base creant la Central Sindical Obrera que tots necessitem i anhelem.

El Front Obrer del Partit Carlí de Catalunya senyala que aquesta Central Sindical deu assentar-se sobre els següents punts.

Ha de ser una Central Unitària que englobi la unitat d'acció de les dis-

ARXIU HISTÒRIC
DE LA CIUTAT DE BARCELONA
HEMEROTECA

PRIMER ANIVERSARI
DEL FUSELLAMENT
DE PAREDES TA MANOTAR YON
A BARCELONA EL DIA
27 DE SE SETEMBRE DE 1975

Mañana cuando yo muera,
no me vengáis a llorar,
nunca estaré bajo tierra,
soy viento de libertad.

« J. P. TXIKI »

Escrito en la cárcel «Modelo»
de Barcelona el 26-9-1975.

Aiximateix el Partit Carlí de Catalunya torna a insistir una vegada més en que es logri l'amnistia sense condicions. Tenint-hi en l'actualitat els seus afiliats J. A. Giró i Josep Massana.

tintes corrents sindicals presents en el moment actual. Aquest Front Obrer fa una crida a dites corrents Sindicals per a que desprenent-se del seu partidisme polític acudeixin a la creació d'aquesta Central Sindical, doncs els nostres únics objectius han de ser l'emancipació de la classe treballadora i la conquesta d'un sindicalisme Autogestionari i Revolucionari que està per damunt dels partidismes polítics.

Per tant la visió del nou sindicalisme que propugnem és, superats els vells esquemes, la d'un moviment sociopolític que'ns dugui a la consecució d'un socialisme que no pot ser monopoli de l'Estat sinó de tota la societat. Un socialisme autogestionari que faci possible la realització completa del treballador com a persona en la seva vida privada, en la seva vida social i en la seva vida comu-

nitària. Parteix, doncs, nostra concepció Sindicalista de la mateixa essència de la persona amb tots els seus mitjans, per a la seva total realització. Llibertat i dignitat són els dos eixos en els quals s'ha d'assentar la personalitat del treballador, per a que aquesta llibertat i aquesta dignitat puguin ser factibles ha d'eliminar-se el contracte salarial, la llei de l'oferta i la demanda, les Societats Anònimes, les empreses de producció a càrrec del capital privat.

Per tant aquest nou sindicalisme no ha de ser solament una plataforma reivindicativa sinó que ha de convertir-se en el motor d'aquest Socialisme, com a única lliberalització de la classe obrera.

Sense demagògies i sense confusions els militants del Front Obrer hem de ser conscients de la gran responsabilitat que'ns presenten

els moments actuals, inhibir-se seria una traïció, quedar-se a casa una cobardia. Els nostres companys de la classe obrera estan esperant una resposta als problemes actuals, estan desitjant trobar un camí per acabar amb l'explotació capitalista i aconseguir la seva emancipació.

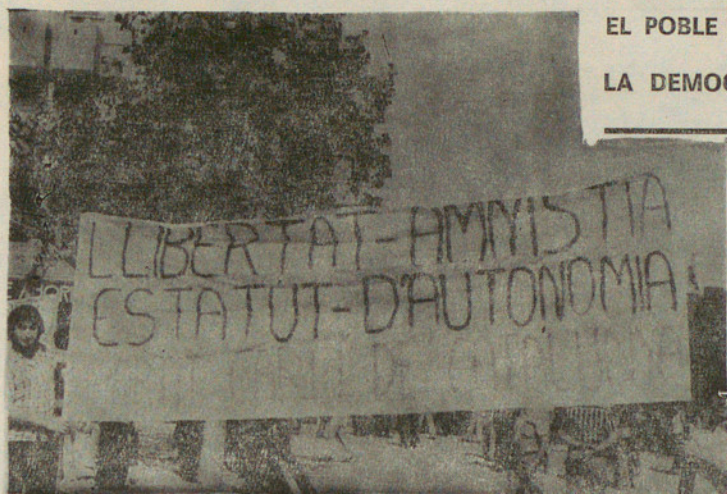
Tot plegat ens obliga a una presa de consciència seriosament i responsable, a una formació constant i a una acció sense límits.

Seguint la consigna del nostre líder Carles Huc de Borbó Parma: «Les llibertats no es pidolen, es conquisten», formem un bloc sòlid i homogeni, juntament amb els altres companys d'altres organitzacions obreres als qui des d'aquí fem una crida sincera, que sigui capaç de contribuir d'una manera directa a la realització dels objectius proposats.

EL POBLE CATALA VA ESTAR A SANT BOI REIVINDICANT
LA DEMOCRACIA I LES LLIBERTATS PER A CATALUNYA.

Al voltant de les 100.000 persones es varen concentrar a Sant Boi per a celebrar la «Diada» de Catalunya. Presidida pel signe de la unitat i les reivindicacions democràtiques. Tot això va constituir un gran triomf del Poble Català ja que per part governativa hi va haver un gran fre per a poder controlar totes aquestes forces democràtiques. Per això en lloc de buscar una gran extensió de reunió, solament fou concedida o aprobada la reunió a Sant Boi a consciència de que el poble català no podia participar en primera persona.

A pesar de tot això les distintes representacions del «Consell de Forces Polítiques de Catalunya» i la Assemblea Catalana, i dels grups no integrats en instàncies unitàries varen fer la seva aparició, i amb nombroses adhesions al acte. Acte, que com ja és sabut, ha sigut fruit d'ardues negociacions.

Hi va estar present la classe política catalana com també els representants de coordinació Democràtica i les adhesions de grups polítics, d'institucions cíviques i culturals, de personalitats. Varen ser molt nombroses.

Destaca sens dubte, la de l'anomenada CARTA DE BREST, que reuneix

els grups polítics que lluiten per la llibertat de les nacions oprimides d'Europa.

Fou també significativa la del partit socialista chilè, poble que el dia 11 de setembre de 1973 va veure truncat el seu procés de construcció democràtica per la brutal dictadura del General Pinochet.

Altres localitats de Catalunya, com Girona, Manresa, etc. celebraren multitudinàriament la «Diada» mentres que a Barcelona forts contingents policíacs vigilaren durant tot el dia la ciutat.

En canvi lo que no es pot discutir es que l'ajut ciutadà a les reivindicacions de Catalunya estigué el dia 11 de setembre al carrer. Que no se li atribueixi a un poble que d'aquesta manera sap comportar-se, la més petita falta de maduresa. Aquest fet no fa sinó començar a cloure una llargue cadena de silencis i incomprensions. Les victòries, els objectius encara es tenen d'assolir.

L'acte va començar a les 5'15 demanant un minut de silenci per tots aquells que moriren per la llibertat i per l'última víctima Josep Maria Zabala.

Acte seguit Miquel Roca i Junyent, en nom del CONSELL DE FORCES POLITIQUES va pronunciar un discurs que va arrencar com els altres nombrosos aplaudiments i crits reivindicatius, seguit d'OCTAVI SALTOR portantveu dels partits polítics no agrupats en les instàncies unitàries catalanes. Tot seguit en JORDI CARBONELL representant de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA.

Abans d'acabar l'acte, es llegí un missatge del president TARRADELLAS, dient que calia afirmar la unitat de les forces de oposició i de tot el poble català, que com es palesà en el transcurs del acte estava constituït sense distincions per tots aquells que viuen, treballen i respecten a Catalunya.

Els oradors foren interromputs constantment amb aplaudiments i crits com:

¡El poble unit mai més serà oprimit!

¡Vosaltres feixistes sou els terroristes!

¡Visca Catalunya!

¡Visca l'Assemblea de Catalunya!

i els crits aixordadors de UNITAT!

Finalment es va cantar Els Segadors per tot el poble català allí reunit.

LA MARXA DE LA LLIBERTAT A LLEIDA

DIES 7, 8 i 9 d'agost de 1976
INFORMACIÓ FACILITADA PER SERVEI DE PREMSA DEL PARTIT CARLI DE CATALUNYA A LES TERRES DE LLEIDA.—

ACTES QUE VAN TENIR LLOC:

DIMECRES, DIA 4 d'agost.

Pintada als carrers cèntrics de la ciutat, amb les inscripcions:

—DIA 7 MARXA DE LA LLIBERTAT.

—AMNISTIA TOTAL DIA 7 MARXA.

—LLIBERTAT AMNISTIA TOTAL ESTATUT D'AUTONOMIA DIA 7 VISCA LA MARXA DE LA LLIBERTAT.

—VISCA LA MARXA DE LA LLIBERTAT.

—POBLE CATALA POSA'T A CAMINAR.

DIJOUS, DIA 5 d'agost.

Col·locació de cartells, pels carrers de Lleida, amb l'emblema de la MARXA.

DIVENDRES, DIA 6 d'agost.

Col·locació d'una pancarta sobre la MARXA, amb les paraules: POBLA CATALA, POSA'T A CAMINAR, a les columnes de la delegació de Sindicats a Lleida.

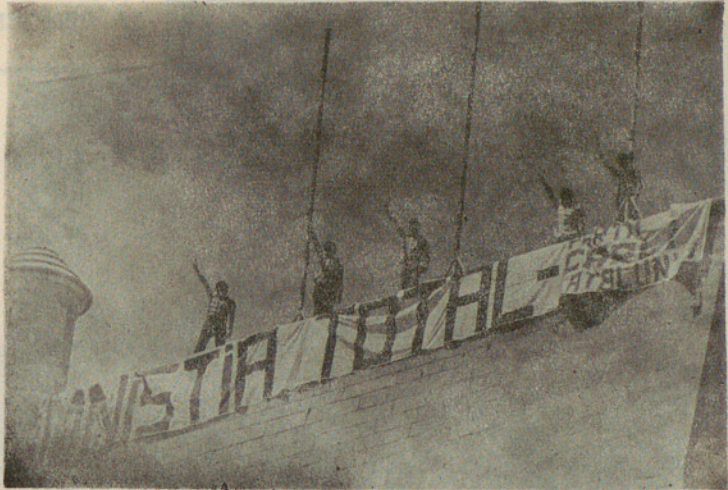
DISSABTE, DIA 7 d'AGOST.

HORA, 7 de la tarda. ARRIBADA OFICIAL DE LA MARXA.

Llançada de petardos, al mateix moment en que es produïa la primera concentració davant del Palau de Justícia, on van ésser detinguts tres marxaires.

HORA, 8 de la tarda. CONCENTRACIÓ A LA PLAÇA DE LA CATEDRAL NOVA, amb crits referents a la MARXA.

HORA, 8'30 de la tarda. CONCENTRACIÓ DAVANT DEL MONUMENT DELS CAIGUTS, Plaça Cervantes, on es van llançar fulles i cridar frases al·lusives a la MARXA; va

aparèixer la FORÇA PÚBLICA, produint-se carreres. Als cinc minuts, nova concentració al mateix lloc, i detencions.

HORA, 10 de la nit.

Llançada de papers amb les frases de la MARXA: POBLE CATALA POSA'T A CAMINAR.

HORA, 10'30 de la nit.

Representació de l'obra de teatre, TIRANT LO BLANC a la SEU VELLA. A l'entreacte de l'obra, primers crits sobre la MARXA.

Al final de l'obra, llançada de papers, globos i panflets de la MARXA.

Detenció d'un jove de 14 anys.

A la sortida manifestació en contra de les detencions i crits sobre la MARXA.

Intent de parlar amb el Governador, per demanar la llibertat dels detinguts.

Aparició de la FORÇA PÚBLICA, que carrega fortament contra la gent que sortia de l'obra i contra els manifestants.

Detencions de joves, entre els que

es trovaren varis militants del PARTIT CARLI DE CATALUNYA, a les TERRES DE LLEIDA.

DIUMENGE, dia 8 d'agost.

MATÍ.

Concentració a les BASES d'Alpicat.

Noves detencions.

TOTAL DETENCIONS. 25 detinguts.

DILLUNS, dia 9 d'Agost.

MATÍ. Sortida de la PRESO PROVINCIAL de sis dels detinguts.

TARDA. Sortida de la PRESO PROVINCIAL de cinc detinguts.

DIMARTS. Sortida de la Presó Provincial dels Marxaires, de la columna, varen ser portats fins al límit de la PROVINCIA.

El Partit Carlí de Catalunya protesta energicament per la brutal repressió exercida sobre les aspiracions populars representades en la «Marxa de la Llibertat», deixant clarament definida la impossibilitat de diàleg amb un Govern empenyat exclusivament a ofegar qualsevol reivindicació del poble.

EL CAP DEL PARTIT CARLI DE CATALUNYA EN PRESO A LA MODEL

El passat dia 11, a dos quarts de dotze de la nit, el president del PCC, Partit Carlista de Catalunya, que és el senyor Josep Badia i Torras, va ser reclamat per la Guàrdia Civil de Manresa a declarar a rel de la seva participació en el miting de la Diada Nacional de Catalunya a Manresa.

Se l'acusava d'«insultos a un cuerpo de las Fuerzas Armadas», per haver demanat un minut de silenci pel jove J. M. Zabala, mort violentament a trets a Fuenterrabia.

Dilluns, al matí, fou portat al Jutjat Militar de Barcelona. Després d'un nou interrogatori fou empresonat a la Modelo.

Pel ressò que se'n van fer els mitjans de comunicació i per la mobilització i per la protesta d'amplis sectors del país, l'hagueren de deixar en llibertat l'endemà mateix.

Actualment està en llibertat provisional. Cal veure encara quina serà la resolució de l'Autoritat Militar.